

[Bøgholm.]

ske have Lov til at tilføje, at det er med megen Glæde, jeg har set Marskal Stalins klare Udtalelse, at Finland er en selvstændig Stat. Spørgsmaalet om Finlands Indtræden vil da sikkert kun være et Spørgsmaal om kort Tid.

Ogsaa fra et nordisk Samarbejdes Synspunkt maa det være af megen Vigtighed, at alle de nordiske Lande staar som Medlemmer af De Forenede Nationer. Det vilde være naturligt, at der da ud fra Pagtens Bestemmelser om regionalt Samarbejde finder et Samarbejde Sted om Opfyldelsen af de Forpligtelser, der paahviler Medlemsstaterne. Et saadant Samarbejde vil da kunne bidrage til yderligere at betrygge Freden i denne Del af Verden, hvor vi nu engang lever vort Liv. Det vil næppe kunne møde Modstand fra nogen Side. Et splittet Norden vilde kun kunne ligge i Magters Interesse, der maatte ønske at foretage offensive Handlinger over for Dele af Norden. Jeg tror ikke, at der i Dag gives en saadan Magt eller saadanne Magter. Norden ligger paa Overdrevet mellem det, der almindeligt opfattes som de to store Magtgrupper, nemlig Østens og Vestens Verden. Gamle Sympatier og prøvet Venskab forener os med den Vestens Verden, hvis Kultur og Demokrati vi deler. Ogsaa over for det russiske Folk nærer det danske Folk venskabelige Følelser. Vi glemmer heller ikke de røde Hæres Bidrag til fælles Sejr, og vi er meget vel klar over, at ene og alene Ruslands Samarbejde med de vestlige Magter vil kunne sikre Freden i Verden. Vi har det Indtryk, at vi kender for lidt til Rusland. Det vældige Rusland har paa mange Maader været som en lukket Verden. Gensidige Besøg vilde utvivlsomt være af den største Betydning. Det maa nu engang, saaledes som alting ligger, staa som en af Opgaverne for de nordiske Folk at formidle mellem Øst og Vest, og det Forhold, at Ruslands politiske Former er andre end vore, kan intet ændre deri. Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, vil jeg henstille til den høje Regering, at der fra dansk Side tages et Initiativ i det nordiske Samarbejde, saaledes at dette aktiveres, og at der skabes staaende Udvalg for det nordiske Samarbejde.

Jeg vil dernæst gerne gøre en enkelt Bemærkning om det sydslesvigske Spørgsmaal. Det maa hilses med Glæde og Tilfredshed,

at det er lykkedes at naa til en Stillingtagen, som et langt overvejende Flertal i denne Sal staar bag; ja, det er vel kun det kommunistiske Parti, der har stillet sig anderledes. Det er min Opfattelse, at det danske Svar til England baade er værdigt og klogt. Men jeg tror, at det er en Nødvendighed, at man ikke nøjes med, at Gesandten i London henvender sig og afleverer det i Foreign Office. Dette Svar maa efter min Mening forhandles med den engelske Regering, og jeg ser ikke rettere end, at det vilde være overmaade værdifuldt, maaske i Virkeligheden ganske nødvendigt, at dette bliver gjort af Udenrigsministeren personlig.

Det, der er sket i Sydslesvig, er efter min Opfattelse to Ting: nemlig 1) at disse gamle danske Egnes Danskhed er vaagnet paa ny, og 2) at man i stigende Grad vender sig bort fra preussisk Magttanke og nazistisk Voldspolitik for at søge Forbindelse med dansk Demokrati og over Danmark med det øvrige Norden. Alle de Partier, der staar bag ved Svaret til England, er enige i Ønsket om at støtte Danskhed og Landsmænd. Det, der kan være Uenighed om, er vel Vurderingen af Danskhedens og bort-fra-Tyskland-Bevægelsens Styrke. Det vilde derfor sikkert være rigtigt, om en dansk Rigsdagsdelegation fik Lejlighed til gennem Rejse til Sydslesvig at gøre sig bekendt med Forholdene dernede. Fra engelsk Side vilde en saadan Henvendelse sikkert blive modtaget med Forstaaelse, da netop Underhuset jo saa ofte sender parlamentariske Delegationer ud til Undersøgelse af fremmede Spørgsmaal; der har været engelske parlamentariske Delegationer ikke alene i Tyskland og i Østrig, men f. Eks. ogsaa i Grækenland og i Jugoslavien. Foruden dette maa det være et rimeligt Forlangende fra dansk Side, at ikke mindst danske Rigsdagsmænd, der paa saa mange Maader vilde kunne blive kaldt til at træffe afgørende Beslutninger i denne Sag, faar Lejlighed til uden Vanskeligheder at rejse til Sydslesvig og opholde sig dernede i den Tid, de mener nødvendig for at undersøge Forholdene, som de ligger. Og heller ikke her skulde der vel fra engelsk Side kunde være Vanskeligheder derved.

Et af de Spørgsmaal, som det efter min Mening vil være nødvendigt at tage op med en helt anden Styrke, end det har været Tilfældet hidtil, er Spørgsmaalet om en